

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriæ, 1669

XIV. Utrùm alij Ordines & Confraternitates, virtute communicationis
mutuæ privilegiorum, participes sint privilegij Bullæ Sabbatinæ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

à Deip. in
Bulla Sabb.
promissa
&c.

ralem ac impersonalem descensum non minus verificatur. Imo P. Daniel in *Vinea Carmeli*, num. 832. ex ipsis DEIPARÆ verbis, *Ego magis gratiose descendam*, &c. hoc deduci posse, observat. *Non dixit, inquit, simpliciter, descendam; non enim ipsa personaliter, relicta sede glorie, purgatorium petit: sed addit, GRATIOSE, hoc est, per gratiam, sua videlicet intercessionem a Filio obrinendo, ut Angeli Confratrum animas è purgatorio educant.* Licet autem impossibile non sit, uti diximus, beatissimam Virginem personaliter descendere ad purgatorij locum, & de facto nonnumquam descendisse legatur, visum tamen est Pontifici ac sacræ Congregationi descensionem SS. Virginis in Bulla *Ioannis* expressam, intelligendam esse non de reali ac personali, sed de mystica & impersonali, ob nimiam alias futuram ejus frequentiam, utpote omni sabbato repetendam, quod etiam superfluum videretur, parumque congruere beatitudinis ejus statui: sed inde nihil decedit opitulatiõni atq; liberatiõni promissæ Confratribus, ut per se patet.

CAPUT XIII.

Utrum alij Ordines & Confraternitates, virtute communicationis mutue privilegiorum, participes sint privilegij Bullæ sabbatinæ?

163.

ANDEM post omnia in superioribus de Privilegio Sabbatino discussa & asserta, disquirendum venit, an illud sit proprium & peculiare Carmelo-parthenio Ordini, ut Sodalitio, ut nulli sit alteri communicabile, aut communicatum? Communicabile esse, ac de facto communicari alijs, suadere videtur communis & recepta ab omnibus mutua privilegiorum communicatio, quæ inter Regulares, & Mendicantes maxime Ordines viget.

Lib. 2. de
Confratr.
cap. 2.
Quid possit
Pontifex

Ven. P. Thomas à JESU difficultatem hanc enodando animadvertit, non deesse quidem Romano Pontifici facultatem concedendi uni aut pluribus animabus, ut sabbato ab eorum decessu proximo, aut etiam citius, vel prorsus omninò à purgatorij flammis eximantur.

quia publicus Ecclesiae thesaurus infinitus & inexhaustus, ad hæc omnia plusquam sufficientissimus est; cujus dispensatio & claves eidem Pontifici commissæ sunt. At quia ereptio animarum è piacularibus flammis virtute privilegij Sabbatini, annexam habet circumstantiam quandam ac conditionem, quæ non est subiecta clavium Ecclesiae potestati; nimirum quod hæc animarum liberatio, per intercessionem & suffragia fiat beatiss. Virginis, ideòq; hæc indulgentia, quoad hanc conditionem, ac sub ista ratione alijs communicabilis non est; cum non sit concessa beneficio Theauri publici Ecclesiae, sed orationum ac suffragiorum sanctissimæ Virginis, cui complacuit Ordinem ac Sodalitium sibi proprium singularissimo hoc privilegio dignari, & illustrare.

Sub qua ratione nõ sit communicabile Privilegiũ Sabbatinum?

Posse verò Celorum Reginam alijs aut Ordinibus, aut Sodalitij idem privilegium impertiri, ambigendum minimè videtur: de facto tamen nulli alteri communicasse, indubitatum videtur; cum nulla de hoc extet revelatio, nec Ecclesiae declaratio: etsi enim summi Pontifices indulgentias huic nostro Sodalitio à se specialiter concessas, subindè indulerint alijs, nunquam tamen privilegium Bullæ Sabbatinæ; cujus nemo valet esse particeps, nisi aut sit hujus Ordinis alumnus, aut ejusdem Sodalitio inscriptus, servetq; munera ac conditiones ab ipsa DEIPARA in Diplomate JOANNIS explicatissimè traditas. Legendus in eandem sententiam, qui cumulatè de hoc argumento disseruit Joannes de Carthagena lib. 17. hom. 1. & lib. de sacra Antiquit. Ordin. Carmel. Tract. 1. cap. 4. ubi inter alia hæc habet. JOANNI XXII. summo Pontifici B. Virgo apparuit, ei præcipiens, ut evulgaret Carmelitis Fratribus, & omnibus cum illorum Scapulari sepultura traditis, purgatorij ergastulo detentis, assiduis intercessionibus, pijsque suffragijs ac singulari ejusdem Virginis protectione, primo Sabbati die ab eorum obitu adveniente, purgatorij pœnarum integram relaxationem dandam, & paucis interjectis subjungit. Singularissima certè gratia, qua nulla alia Religio potitur: quantum enim Seraphici Patris nostri S. Francisci habitum portantibus plenaria indulgentia concedatur, ejus tamen reliqui Mendicantium Ordines participes redduntur, eandemque Carmelitane Familie concessit CLEMENS VII. felic. record. gratia vero Sabbatini Privilegij propria est illius, & non alijs communis. ita ille.

Potest DE IPARA alijs Ordinibus ac Sodalitij illud communicare, de facto tamè nulli communicavit.

Privilegiũ Sabbatin. proprium est Ordin. Carmelitar.

Non dissimilia egregiè tradit Antonius Sanderus insignis venerandæ

Gg

randæ

In Choro-
graphia
Carmeli
Bruxell.
cap. 5.

De 7. Verb.

Domin.

Privileg.

Sabbat.

cæleste ac

divinum,

est, non

terrenum

aut huma-

num.

Quomodo
sit propriū
Ord. Car-
melit.

Cap. 6. edi-
tionis 25.

randæ antiquitatis investigator in *Brabantia illustrata*, disserens de Car-
melo Bruxellensi, ejusque occasione de Confrat. Mariani Scapularis
[Privilegium (inquit) Bullæ Sabbatinæ quod attinet, divinum est,
non humanum, cæleste non terrenum, propterea hic verissime de-
um intelligam, quod aliunde Arnoldus Carnotensis scripsit, *MATER*
Mater postulat, FILIVS approbat, PATER decretat. Hoc ergo Privi-
gium in cælis datum, per ipsam V. MARIAM ad terras delatum, per
JOANNEM XXII. est confirmatum, & promulgatum, ut hæc eger
Bullæ statim referende docent verba: *Istam ergo sanctam Indulgentiam*
accepto, roboro, & in terris confirmo, sicut propter merita V. Matris gratia
Christus concessit in cælis. ut hinc optime sacra Rituum Congregatio
crum SCAPULARE vestem cælestem nuncupet. (& infra) Quamvis
ergo sacri SCAPULARIS excellentissima Privilegia, propter me-
ta Virginis, ut *Ioannes* Papa testatur, ipse *Christus* immediate concessit
cælis, tamen ut quoad nos faceretur omnis ambiguitas, hominum
devotio certiùs firmaretur, necesse fuit cælesti illi donationi acce-
re per suos Rectores comprobationem. (& nonnullis interpolatis
Illud porro non omittendum, hoc Bullæ Sabbatinæ Privilegium
ita Carmelitanis Patribus esse proprium, ut nulla Privilegiorum
communicatione alijs fiat commune, (quod confirmat ex Pontificum
Diplomatibus) singularitatem hanc (inquit) innuit Pontifex *Jo-*
hannes, dum se Privilegium Sabbatinum non dedisse (ut de alijs indulgentiis
fatetur) sed solum asserit publicasse & confirmasse. Idem videlicet
terque, distinxit *Gregorius XIII.* qui à *Ioanne* alias quidem gratia
datas, hoc vero Sabbatinum Privilegium (verba ejus sunt) publicasse, &
roboravit, & confirmavit.

Ad stipulatur R. P. Leo à S. Ioanne lib. inscripto *Fœdus spirituale*
le, &c. Regi Christianissimo Ludovico XIV. dicato [Deus (inquit)
est, qui Privilegium istud concessit: Mater DEI impetravit in cæ-
lis: Vicarius Filij DEI ratificavit in terris. At alijs favores & in-
dulgentiæ ab hominibus instituuntur, & à DEO acceptantur. Hoc
potius fœdus est cæleste, quam Constitutio Apostolica. Unde nec
alii Ordines, virtute communicationis mutæ privilegiorum & gra-
tiarum altarum, ejus participes sunt. Cujus rei ratio ea est, quod
hoc non directe sit ex institutione clavium, at solummodo secundum
per reductionem & simplicem approbationem. Hinc est, quod Or-

dinum aliorum non pauci doctrina & eruditione spectabiles Confraternitati S. SCAPULARIS inscribi desiderant.] Quod etiam notat & premit P. Mathias à S. Joanne, libro gallicè inscripto, *La véritable devotion du S. Scapulaire* cap. 24. & cum illo R. P. Daniel in sua exultissima *Vinea Carm.* num. 837. Nolo acervare alios idem attestantes, sed juvat hoc caput penè ultimum hujus partis & materiæ obsignare discursu non inefficaci, quo in simili occasione usus fuit R. P. Irenæus lib. cit. cap. 6. §. 5.

DIXI hæc de Sabbatina, & illius oppositis, quantum sufficiat, ut ejusdem saneiatur veritas, nec non adversariorum retundatur impetus. Enimvero elige quod magis libuerit in ejusmodi negotio argumentationis genus; hoc in defensionem Sabbatinæ abundè cumulateque videbis concurrissè, nec ullum optari posse probationis genus, quo corroborata non existat. Si DEUM pro ea dicentem audire desideres? dedimus miracula. Si Pontifices? Bullas & Constitutiones. Si Cardinales? Purpuratos fac. Congregat. Rituum Patres: Imo Supremos sacri Officij Præsides integerrimos atq; diligentissimos. Alios si iudices? *Alexandrum Riarium* Patriarcham Alexandrinum causarum Apostolicæ Cameræ auditorem, &c. Si Doctores ea de re sigillatim dicentes, quo liberius aperiunt, quod sentiunt? Salmanticenses. Si congregatos, ac mutua animorum collisione veritatem indagantes? selectos octo è Sorbonicis: ad quos addidimus alios, qui plures de Sabbatina libros suo calculo muniverunt. Si Episcopos? innumeros. Alios si Authores? omnis dicendi generis peritos, Historicos, Interpretes, Mysticos, Theologos, domesticos, externos, &c. Denique nec defuerunt authentica, nec alia ab adjunctis petita (vix tamen impari momenti) argumenta. Quid plura? Ex ijs aliquem desideras, qui jus ferendò inter litigantes, pro Sabbatina pronunciavit? Audi *Clementem VII.* & generalem Auditorem *Alexandrum* Itatorum rixas diuinentem: sacri Officij Iudices, qui duorum, aut trium annorum litem inter Lusitanos suo decreto terminarunt: Doctores Salmanticenses in dissidio Hispanico, Parisienses in Rothomagensi, &c.

164.

Compendio repetuntur argumenta, quibus Sabbat. Privilegij veritas asseritur ac comprobatur.

His addendi Doctores Vniversitat. Bononiens. & Aquensis *supra Cap. IX.* laudati.